

«Биз мўъжизаларни барака деб ҳисоблар эдик. Сизлар уларни қўрқитиш деб ҳисоблайсизлар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан сафарда эдик. Сув оз бўлиб қолди. Бас, у зот:

«Ортиб қолган сув бўлса, олиб келинглар», дедилар.

Озгина суви бор бир идишни олиб келдилар. Расулуллоҳ алайҳиссалом қўлларини идишга солиб туриб:

«Муборак таҳорат сувига шошилинглар! Барака Аллоҳдан», дедилар. Батаҳқиқ, сувнинг у зотнинг бармоқлари орасидан отилиб чиқаётганини кўрдим. Шубҳасиз, биз ейилаётган таомнинг тасбеҳ айтаётганини эшитар эдик».

Бухорий ва Термизий ривоят қилишган. Унинг лафзида:

«Батаҳқиқ, таомни Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан ер эдик. Биз таомнинг тасбеҳини эшитар эдик», дейилган.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَوْلَا تَيْتَافُ، نَدَيْدَهِ لَعَوَّ يَبَّأَيِّفُوتُ: لَأَقُوْنَعُ الْجَلِي ضَرَّرَبْ أَحْ نَعُ
جُحُيْ أَمَّالِ يَدْنَعَسْ يَلَو، أَنْدَيْدَهِ لَعَكَرَتِ يَبَّأْنِ: تَلُقَفْ مَلَسُو وَيَلَعُ الْجَلِي
يَلَعَشْخَفِي الْيَلِي كَلِي عَمَقَلَطْنَف، عَيْلَعِ أَمَنِي نَسُجُحُيْ أَمَّعُ لَبِي الْو، هُجْن
لَأَقَف، عَيْلَعَسَلَجُ مُمُتْ، رَخَّأَمُتْ، أَعَدَفَرَمَّتْ لِرْدَايَبُ نَمْرَدَيْبِ لَوْحِ يَشَمَف، أَمَّعُ لَأَقَف
يِرَاخُ بَلْ هَاوَر. مُهَاطَعُ أَمَّ لَمَّ يِقَبَو، مُهَلْ يَدَّلْ أَمَّ هَاوَرَف. «هُوَعُزْنَا»

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Отам вафот қилди. Унинг зиммасида қарзи бор эди. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бориб:

«Отам ўз зиммасидаги қарзни қолдирди. Менда унинг хурмоси чиқарадиган нарсдан бошқа ҳеч нарса йўқ. Унинг йиллар бўйи чиқаргани ҳам зиммасидаги қарзга етмайди. Мен билан борсангиз, ҳақдорлар менга қаттиқ тегмасалар», дедим.

Ул зот мен билан хурмо хирмонларидан бирининг атрофида юрдилар-да, Аллоҳга дуо қилдилар. Кейин бошқасини ҳам шундай қилдилар ва унинг устига ўтириб олиб:

«Уни ўлчаб олинглар», дедилар.

Уларга ҳақларини тўлиқ қилиб бердилар. Яна уларга берган нарсаларича ортиб қолди».

Бухорий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди